

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **D. O.**,
oskarżonego z art. 65 § 4 k.k.s.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.
w dniu 26 października 2017r.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego
od postanowienia Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 19 sierpnia 2015 r., sygn. VII Ka [...],
utrzymującego w mocy postanowienie tego Sądu
z dnia 25 czerwca 2015r.
o pozostawieniu bez rozpoznania apelacji wniesionej przez D. O.,

p o s t a n o w i ł :

**uchylić zaskarżone postanowienie oraz utrzymane nim w mocy
postanowienie z dnia 25 czerwca 2015 r. i przekazać sprawę
Sądowi Okręgowemu w Z. do merytorycznego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, orzekając w trybie art. 430 § 2 k.p.k.,
Sąd Okręgowy w Z. utrzymał w mocy postanowienie tego Sądu z dnia 25 czerwca
2015r. Tym ostatnim apelację D. O. od wyroku Sądu Rejonowego w Ś,
Zamiejskowy VI Wydział Karny w S. z dnia 26 lutego 2015r., sygn. VI W [...],
pozostawiono bez rozpoznania – wobec uznania, że została ona złożona
po terminie. Przyjęto w nim, że skoro odpis wyroku z uzasadnieniem został

oskarżonemu doręczony w dniu 18 marca 2015 r., a apelacja nadana została w administracji zakładu karnego w dniu 26 marca 2015r., to „zawity termin 7 dni do złożenia środka odwoławczego” został przekroczony o jeden dzień. Jak z powyższego wynika, choć żaden z sądów regulacji tej wprost nie powołał, jedno i drugie rozstrzygnięcie było konsekwencją uznania, że termin do wniesienia apelacji w sprawie o wykroczenie skarbowe winien być liczony zgodnie z art. 105 § 1 k.p.s.w. i wynosić właśnie siedem dni.

Kasację na korzyść oskarżonego od postanowienia Sądu Okręgowego w Z., utrzymującego w mocy orzeczenie o pozostawieniu apelacji bez rozpoznania – na podstawie art. 167a k.k.s. – wniósł Prokurator Generalny. Zarzucił w niej rażące i mające istotny wpływ na treść postanowienia naruszenie przepisów prawa procesowego – art. 105 § 1 k.p.s.w., art. 445 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. – polegające na niezasadnym określeniu terminu do wniesienia apelacji od wskazanego powyżej wyroku na podstawie przepisu Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, mimo że wyrok ten rozstrzygał o odpowiedzialności D. O. za wykroczenie skarbowe, a w takiej sytuacji odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy Kodeksu postępowania karnego, co doprowadziło do niezasadnego pozostawienia apelacji oskarżonego bez rozpoznania, jako wniesionej po terminie.

Autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz utrzymanego nim w mocy postanowienia z dnia 25 czerwca 2015r. i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Z. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna w stopniu oczywistym, podlegała zatem rozpoznaniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

W pełni zasadnie podniósł autor kasacji, że w odniesieniu do apelacji złożonej przez D. O. zastosowano nieprawidłową podstawę prawną, regulującą termin do jej wniesienia. Nie ulega wątpliwości, że przedmiotem zarówno oskarżenia jak i skazania było wykroczenie skarbowe określone w art. 65 § 4 k.k.s. (k.158). Żaden z przepisów tego kodeksu nie określa odrębnych terminów wnoszenia środków odwoławczych w odniesieniu do przestępstw skarbowych czy wykroczeń skarbowych. Zastosowanie zatem miał art. 113 § 1 k.k.s. Przepis ten

odsyła w obu tych kategoriach do odpowiedniego stosowania wyłącznie przepisów Kodeksu postępowania karnego, a nie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. W konsekwencji, w tej sprawie zastosowanie miał art. 445 § 1 k.p.k., który stanowi, że termin do wniesienia apelacji wynosi 14 dni i biegnie dla każdego uprawnionego od daty doręczenia mu wyroku w uzasadnieniu. Z powyższego jasno wynika, że w omawianej sytuacji procesowej Sąd Okręgowy w Z. nie mógł zastosować przepisów k.p.s.w. Choć wprost tego Sąd Okręgowy nie wyraził i nie powołał art. 105 § 1 k.p.s.w. w podstawie prawnej postanowienia z dnia 25 czerwca 2015r., to jednak w świetle uznania, że termin do złożenia przez D. O. apelacji od wyroku wynosi siedem dni, pozostaje to oczywiste.

Niezależnie od powyższego, równie trafnie autor kasacji wskazał, że D. O. w pouczeniu doręczonym mu wraz z uzasadnieniem wyroku Sądu Rejonowego, prawidłowo został poinformowany o czternastodniowym terminie do wniesienia apelacji (k. 193, pkt 3). W tej sytuacji, zawarte w uzasadnieniu Sądu odwoławczego stwierdzenie, że oskarżony został „prawidłowo powiadomiony o sposobie i terminie zaskarżenia wyroku” (k.201), pozostaje zupełnie niezrozumiałym, całkowicie ignorującym treść art. 16 § 1 k.p.k.

W konsekwencji pozostaje uznać, że zaskarżone postanowienie wraz z poprzedzającym je postanowieniem o pozostawieniu apelacji D. O. bez rozpoznania, zapadły z rażącym naruszeniem wskazanych w zarzucie kasacji przepisów prawa procesowego, mającym wręcz decydujący wpływ na treść tych orzeczeń w rozumieniu art. 523 § 1 k.p.k.

Implikacją takiego stanu rzeczy było wydanie przez Sąd Najwyższy orzeczenia kasatoryjnego - uchylenie obu orzeczeń i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Z. do merytorycznego rozpoznania prawidłowo przyjętej apelacji D. O. (k.179).

[aw]